

ALKORYTMI

2/98

AMERIikka MUODISSA

MUOTIKÄSITYKSET

TRENDIFILOSOFI

PARTAVEDET

Pääkirjoitus

Olen huomannut, että viime vuosina vaatteiden ostaminen on ollut minulle kohtuuttoman vaikeaa. Ennen, lähinnä lapsena, kaikki oli helpommin, äiti toimi ylimpänä makutuomarina ja isä maksajana. Lopputuloksena oli vaatteita, joista kukaan ei pitänyt suunnattomasti, mutta jotka miellyttivät väreiltään, laadultaan ja ennen kaikkea hinnaltaan.

Nyt, aikuisena, kun menen kauppaan, niin joudun punnitsemaan itse laadun ja värit sekä kaivamaan lopuksi vielä kuvettani, jotta vaatteet vaihtaisivat omistajaa. Tietty kiintopiste on poissa, ei ole äitiä neuvomassa paidan tai housujen ostossa. Täytyy itse uskaltaa tehdä päätös myyjien kehuessa estottomasti myyntiartikkeleitaan ja muodinluojien määrätessä pukeutumisen suunnat. Minne katosi-kaan ostamisen helpous ja viattomuus?

Toisaalta nyt paikalla ei ole ylimääräisiä kokkeja hämmentämässä soppaa ja kesken ostosreissun sovituskoppia ei revitä auki ja kauhistella kohtalaisen suureen ääneen sitä, kuinka uudet housut ahdistavat takamuksesta tai ovat selvästi liian pitkät. Ja hintapolitiikka on kokonaan omissa käsissä. Ei tarvitse luopua mistään vaatteesta sen hinnan takia, paitsi tietysti jos tili sanoo jyrkän vastalauseen.

Kuluvana vuonna olen joutunut kiertelemään kauppoja tosissani etsiessäni vaatteita. Johtuukohan tämä minun aikaisempaa hienostuneemmasta maustani (joka lienee kehittynyt huomaamattani) vai siitä, että nykymuoti ja minä emme sovi yhteen? En ole päässyt päätelmissäni erityisesti puusta pitkään. Sen olen tosin pannut merkille, että kaup-

pojen kiertely kysyy jalvoja.

Näitä asioita pohdin taas kerran, kun aiheelliseksi tuli ostaa uusi takki kesäksi. Kiertelin ensin töikseni Tapiolan muutamia hassut liikkeitä, Seppälän ja Vaatehuoneen kiersin tosin erityisen kaukaa..., mutta en oikein löytänyt yhtään sopivaa. Tästä masentuneena en sitten jaksanut mennä Helsingin keskustaan vaan päätin kulkea talvipompassa muutaman lisäpäivän. Valitettavasti takin osto on edelleen edessä, takatalvi tuskin enää tästä pitenee.

Muistelin siinä sitten kaiholla käyntejä Joensuun Sokoksessa, Kekäleessä ja Halosessa ja sen jälkeen ostotapahtumaa yleensä Kekäleessä. Tapahtuman nopeuteen saattoi tietysti vaikuttaa se, että olimme yleensä varta vasten tulleet ostamaan vaatteita, joten ilman niitä ei poistuttu. Kuten pakkoavioliitoisakin, rakkaus tulee kyllä aikanaan, ja vaatetta oppii käyttämään. Ja tällaiset käytännön sanelemat ostokset on sitten helppo raivata pois tieltä uusien ja uljaampien vaatteiden tieltä.

Niinpä minulla ei sitten olekaan erityisen laajaa ja sekalaista vaatekaappia, josta löytyisi jotakin päälle pantavaa jokaiseen mahdolliseen rientoon. Ei myöskään sellaista hyvää kesätakkia, jota voisi kohta ruveta käyttämään. Ainoastaan yksi välttävä vaihtoehto.

Taidan joutua tarttumaan itseäni niskasta kiinni ja palaamaan kauppaan, jotta sen takin saisi ostettua edes ennen juhannusta.

Janne Kalliola

Alkorytmi, Tietokillan lehti vuodesta 1986. Ilmestyy 4-6 kertaa vuodessa.

Päätoimittaja: Janne Kalliola

Jutut: Juha Autero,
Janne Kalliola,
Atte Kokkinen,
Katja Kuusikumpu,
Tuomas Luttinen,
Jukka Parviainen,
Laura Snellman-Junna,
Mikko Tuomela,
Satu Virtanen,
Matti Änkö

Valokuvat: Janne Kalliola, Tomi Salo

Kannen kuva: Tomi Salo

Grafiikka: Jani Kahrama

Ulkoasu: Janne Kalliola

Verkkokuvat: www.1stinperfumes.com,
www.designersdirect.com

Painopaikka: Libella

Painos: 300

Sisällys

Pääkirjoitus	2
Päätoimittaja antaa jälleen kerran henkseleidensä paukkua ja suun jauhaa. Tällä kertaa kertomus kiertyy kesäisen takin oston ympärille.	
Sisällys	3
Luet sitä juuri. Niin juuri, sisällysluettelo. Ja vieläkin! Yhä edelleen!	
Kiltatyttö	3
Päätoimittajamme paljastaa jälleen yhden kieroutuneisuuden jatkuvasti kasvavaan paljastusten virtaan. Mitä muuta vielä joskus löytyykään?	
Suomalainen käsitys muodista	4
Suomalaisen käsitys suomalaisesten käsityksestä muodista tai muodittomuudesta. Onko suomalaisten käsitys suomalaisten käsityksestä muodista todellinen vai käsitämmekö käsityksemme väärin?	
Muoti-imperialismia	8
Amerikka sanelee maailman asioita laidasta laitaan. Viimeisimpänä villityksenä ovat nyt amerikkalaiset suunnittelijat, joiden puhtoinen ja raikas linja kerää rahaa muodin tuntevilta teineiltä ja nuorisolta kautta maailman.	
Trendikäs työnhakija	10
Kuinka varmistaa oma aurinkoinen paikkansa elämän suuressa juoksupyörässä ja nauttia samalla hyvää palkkaa vähäisestä työstä? Päätimme ottaa selvää ja auttaa opinahjosta valmistuvat tulevaisuuden toivot alkuun työmarkkinoille hakeutumisessa.	
Wittgenstein - Lyhyt oppimäärä	12
Mikäli saat nyrpeitä katseita osaksesi joka kerta kun alat puhua ravintolaseurueessa pallointegraaleista, paikallisväylistä, olio-ohjelmoinnista tai jostain muusta perinteikkästä insinööriaiheesta, niin iltasi ovat nyt pelastettu. Alkorytmi opastaa alkuun filosofisessa keskustelussa esitellen yhden juuri nyt muodissa olevan filosofin, Ludwig Wittgensteinin.	
Partavesitesti	14
Alkorytmi testaa jokaisen herrasmiehen salaisen aseensa, partavedet. Millä partavedellä kaatuu naista kuin heinää ja mikä ajaa epätoivoisetkin vanhat piit ulos käryllään? Tähän kysymykseen testi ei kuitenkaan vastaa, vaan tyytyy arvioimaan tuoksuja laidasta laitaan. Löydätkö nykyisen tai tulevan tuoksusi artikkelista?	
Lapsuuden riemua	17
Riemu täyttää mielen ja kehon, kun lapsuuden rakkain levy löytää tiensä omiin kokoelmiin.	
Trenditesti	18
Oletko trenditietoinen ihminen vai hylkiö, joka ei tajua muotia eikä siis omaa parastaan? Tarkista tilanteesi vastaamalla Alkorytmin syväluotaaviin kysymyksiin ja saa tietää oma tilanteesi. Tarjolla myös vinkkejä kuinka parantua ihmisenä ja ruveta entistä trendikkäämmäksi.	
Tyylipoliisi	19
Tietoteekkareiden pukeutumisessa on ollut – ainakin ulkopuolisten mielestä – kovastikin parantamisen varaa. Alkorytmi päätti parantaa tilannetta omalta osaltaan ja keräsi talteen tärkeimmät osaelementit, joilla tie tyyliin ja vastakkaisen/saman sukupuolen syliin aukeaa.	

Tämänkertainen Alkorytmi käsittelee tietokiltalaisille hieman harmaampaa aluetta, nimittäin muotia, tyyliä ja trendejä. Vaikka aihe tuntuisikin hieman oudolta, niin kannattaa silti tähänkin maailmaan uppoutua, koska kovassa maailmassa ei valitettavasti pärjää pelkällä älyllä, oli se kuinka terävä tahansa.

Nykyaikainen hektinen yhteiskunta vaatii ihmisen täyspainoista panostamista työhön, joka käytännössä vaatii jonkinlaista esiintymistä ja sitä myöten omasta ulkonäöstä huolehtimista. Valitettavasti tähän asiaan ei rakkaassa opinahjossamme puututa riittävästi ja edelleen osa ohjelmoijista tulee piilottaa silloin, kun yritystä esitellään asiakkaille tai yhteistyökumppaneille.

Toimitus toivoo vilpittömästi, että tämän lehden pohjalta saisimme ensi syksynä nähdä uuden tyylikkään tietotekniikan talon uudessa tyylikkällä kiltahuoneella nähdä vanhoja, tyylikkääntä tietokiltalaisia puksien seassa. Siispä kaikki kiltalaiset, kesän aikana kauppoihin penkomaan esiin juuri ne vaatteet, jotka tuntuvat omilta päällä ja näyttävät hyviltä, jopa tyylikkääntä. Kesäansioita ei voisi juuri fiksummin sijoittaa.

Toimitus

Kiltatyttö

Miten suomalaiset pukeutuvat julkisilla paikoilla? Mitä missäkin pidetään muodikkaana? Ihmisten kauneus- ja tyyli mieltymykset vaihtelevat suuresti ja siksi päätin tutkia, mikä on valtavirran muotikäsitys eri paikoissa. Tulokset olivat sekavia ja odotettuja, mutta toisinaan myös järkyttäviä.

23.3.1998 Playa del Ingles, Gran Canaria

Palvikinkun ruskea. Tämä väri kuvaa parhaiten täällä olevia ihmisiä. Ryppyistä ja sileää (enimmäkseen edellistä), maidonvalkoista ja hyvin ruskeaa (enimmäkseen jälkimmäistä) ihoa. Ja paljon.

Minä suomalaisena ihmisenä en ole tottunut näkemään näin paljon paljasta pintaa. Suomessa on pakko käyttää paksuja vaateurnukoita suurin osa vuotta, mutta täällä on aina kesälämpötilat ja siksi ihmisruumiin kauneus ja rumuus paljastuu väkivästi. Sääntönä tuntuu olevan, että mitä suurempi kaljamaha miehellä tai laajempi takamus naisella, sitä niukempi tai tiukempi vaate. Välillä meinaa jäädä pala kurkkuun, kun syö kadunvarsiravintolassa ja viereiseen pöytään istahtaa pelkissä minimikro-uimahousuissaan saksalainen kaljamahaturisti ja röyhtäisee. Ja tilaa makkaroita ja sauerkrautia.

Bussissa juttelee kaksi suomalaista miekkosta. Selviä isäntämiehiä, puhuvat maanviljelystä ja kuinka kiva on kylällä sitten kertoa, että käytiin meidän emännän kanssa Kanarialla ja ostettiin pitsipöytäliina. Huuh. Tänne tuntuu kerääntyneen oikein aimo annos Suomalaisuutta, isolla alkukirjaimella. Kaljamahoja, salihousuja, lyhythihaisia tekokuitupaitoja, joiden rintataskut ovat täynnä säälää ja kaljuja, jotka peitetään kasvattamalla sivuhiukset pitkiksi ja liimaamalla ne jollain tökötilällä (sianihra?) paljaan kohdan päälle. Tuulipukuja ei näy, johtuen varmaan siitä, että sellaisessa polyesterikondomissa sulaisi alta aikayksikön.

Vaikuttaa siltä, että yleinen käsitys on se, että täällä on jokainen vapaa olemaan sitä mitä haluaa. Olisi tietysti hienoa, jos laajat (ns. vertically challenged) ihmiset tietäisivät kuinka epäesteettisiltä he näyttävät tiukoissa pyöräilyhousuissa ja bikinien yläosassa mutta eivät välittäisi siitä, mitä muut ajattelevat. Pahoin kuitenkin pelkään, että nämä ihmiset oikeasti kuvittelevat näyttävänsä hyviltä tohveli-

eläinkuvioisissa T-paidoissa ja tiukoissa trikoissa. Ja se ainainen vyölaukku vyötäisillä.

Täällä muodissa

Simo Vaatehuoneelta -kiviopaidat tennissukat sandaalien kanssa rusketusväri, joka meni oikeasti pois muodista jo 60-luvulla naisilla valkoiset pyöräilyhousut (ik!) läski

Täysin out

tyylitaju

3.4.1998 TKK, Alvarin kahvila

Kahvila on hyvä paikka tarkkailla ihmisiä. Voi naamoitua teekupin taakse ja vilkuilla syrjäsilmin.

TKK:lla on selvästi humanistivieraita. Kahvilassa istuu pöytye, jonka naisilla on huolellisesti laitettut, lyhyehkot hiukset ja huomiota herättäviä vaatteita kuten vaikkapa hyvin istuva kallis jakku, selvästi Feminett Boutiquesta. Seurue on melkein kokonaan naisista koostuva ja pöydän ainoalla miehelläkin on laatusolmio. Tämä seurue on virkistävä pokkeus, kaikki muut kahvilan asiakkaat näin perjantai-iltapäivänä ovat miespuoleisia.

Kahvilassa istuvat teekkarit taas, noh... heitä on pääasiassa kahta tyyppiä. Toinen on ns. muodinmukainen eli miespuoleinen teekkari, joka asioi selvästikin Syndicatessa ja Ponke' sissa sekä tuntee Calvin Kleinin ja Tommy Hilfigerin. Muodikkaita, kalliita hiphop-tyylisiä vaatteita eli huppareita, hyvälaatuisia collegepuseroita ja laajoja housuja, joiden haarukset roikkuvat polvissa. Ja ehdottomasti sämpylän muotoiset ja juhlahalimpun kokoiset tennarit. Hiukset ovat lyhyet ja huolella laitettut ja ne kiiltävät.

Toinen laji on ns. perusteekkarit, jonka klassisena tuntomerkinä on liian lyhyet farkkunlahkeet tai ainakin tennissukat. Yläosan verhona on joko ruutupaita (Seppälästä 39,90) tai Helsinki University of Technology -college, pestään harvoin koska äiti ja pesukone ovat kotona Keski-Suomessa.

Näky muutama akuuttikin tapaus tästä lajista, selvästikin tietotekniikan opiskelijoita. Hiukset eivät ole nähneet parturin saksia tai sen puoleen suihkuakaan liian pitkään aikaan.

On myös muutama ihan normaalin näköinen nuori mies, yksi norjalaisvillapaidassa ja huonosti sopivassa pukiparrassa ja toinen kauniissa villakangaspikkutakissa. Stereotypia teekkareista huonosti pukeutuvina nörtteinä ei siis pidä aina paikkansa, vaikka sellaisiakin yksilöitä löytyy.

Täällä muodissa

tennissukat (aina vaan)
järkevät ruskeasta nupukkinahasta tehdyt kengät, joita hoidetaan huonosti ruutupaidat
vaaleansininen tai beige laatuhuppari
halvat toppatakit, joissa on kammottavia väriyhdistelmiä (vihreä-kelta-sininen)

Täysin out

hyvin istuvat puvut
kaljuus (sekä miehillä että naisilla)
batiikkivärjäys ja etnovaattet
korut

4.4.1998 eräs pinta-liitopaikka, Helsinki

"Tuoppi kokista." "Kiitos." Tilaukseni herättää hämmennystä baarimikossa mutta hän ei kysele tyhmiä. On vielä alkuilt ja tilaa on hyvin, joten asetun istumaan kulmapöytään. Yritän olla mahdollisimman etäisen ja luotaantyöntävän näköinen, jottei kukaan muukaan tulisi kyselemään tyhmiä. Iltta etenee.

Miesten lurexpaidat ovat näemmä taas tulleet muotiin. En ensin uskonut, kun luin tämän faktan Hesarin Kuukausiliitteestä, mutta totta se on. Ja kotelomekot. Olen sellaisen joskus omistanut ja jopa käyttänytkin (niin oudolta kun se saattaa kuulostaakin niistä ihmisistä, jotka minut tuntevat) ja se on kyllä selvästi ilkeiden muodinluojien salajuoni naisia vastaan. Vetoketjua ei saa yksin kiinni, istuma-asento on joko epämurkava tai epäsiiveellinen ja mokoman vaatekappaleen kanssa pitää käyttää varpaantappajakenkiä. Nykyinen kenkämuoti tosin onneksi suosii tylppäkärkisempiä, paksusta nahasta

tehtyjä avokkaita. Toisaalta, piikkikorkosaappaat (!) ovat myös muodissa. Ne ovat mielestäni lähinnä hyvä promillemittari, niillä ei pysy pystyssä juuttuaan liikaa, jos kohta selvänäköään.

Ravintolakulttuurissakin näkyy tiettyä eurooppalaistumista. Kovin harva on perisuomalaisessa änkyräkännissä (voi johtua tietenkin myös drinkkien kovista hinnoista) ja keskustelu vaikuttaa sivistyneeltä, kukaan ei riitele kovaan ääneen siitä, kuka voittaa lätkän SM-kullan tai päräyttele ylenmäärin alatyylisiä kiro sanoja. Ihmiset myös pukeutuvat. En nähnyt yhtäkään tennissukkaa, vaikka oikein tietoisesti niitä etsin. Toinen suomalainen perisynti eli kenkien hoitamattomuus paistoi kyllä kauas. Mitä hyötyä on ostaa kalliit kengät, jos niistä ei pidä huolta?

Täällä muodissa

kuviosukat, ei sukkahousut
tylppäkärkiset, raskaannäköiset pistokkaat
murretut huulipunavärit
rento purjehtijatyylä (miehillä)
roiskeläppähameet
liivit

Täysin out

korokepohjakengät
liian voimakas meikki
peruskauluspaidat

5.4.1998 korttelipubi, Helsingin Kallio

Mitä? Ovatko ne Kanarialla olleet suomalaiset siirtyneet suoraan tänne?

Astuessani ovesta sisään tuli oikea déjà-vu - tunne. Tyyli on sama ja naamat ovat yhtä turpeita. Vaatetusta on tietenkin ja onneksi enemmän näillä aamun ensimmäistä krapulakaljaa nauttivilla ihmisillä mutta tunnelma on samankaltainen.

Pyydän teen ja baarimikko katsoisee taas kummastuneena. "Jaa että tee...". Istahdan ja tutkin. Tämantapaisia baareja taitaa olla kaikkialla, Kiteeltä Kälviälle. Hieman nuhjuinen sisustus, hämää valaistus ja turisevia seurueita. Tunnelma on kuitenkin kotoisa, huolimatta Avotakka-kasvatteiselle

tyylisilmälleni vahingollisesta kammottavasta sisustuksesta. Pubien alkuperäinen tarkoitus kai oli luoda olohuone kodin ulkopuolelle ja näille ihmisille se onkin, niin juurtuneilta penkkeihinsä he näyttävät. Ihmiset myös pukeutuvat kuin kotonaan, verkkarit tai tuulipuvun housut ovat suosituin asuste. Musiikkimaku noudattelee sisustusta eli kaiuttimista tulvii Edu Kettusta ja Matti Eskoa liian kovaa ja hieman liian monta aamukaljaa nauttinut henkilö laulaa mukana. Naisia ei täällä juurikaan ole, sillä pubit taitavat vieläkin olla miesten maailma. Kiire pukkaa päälle ja kun vielä eräs kantaörkki rojahtaa viereeni ja alkaa kysellä minulta henkilökohtaisuuksia, niin lähdän.

Täällä muodissa

verkkarit
kolmosen tuoppi
puupanelointi
suomalainen rekkamiesmusiikki

Täysin out

yksityisyys
muzak
kalliit vaatteet

6.4.1998 Kahvila Strindberg, Pohjois-Esplanadi

Onkohan tupakointi tulossa taas muotiin? Toivotavasti ei, ja sikaribuumikin näyttää olevan laantumassa. Etsin nurkkapöydän trendikkäästä, mutta hillitystä kahvilasta ja otan lempijuomani, kaakaon kermavaahdolla. Strindbergissä se tarkoittaa pissapotan kokoista kuppia, joka on puolillaan kaakaota ja loppu täynnä kermavaahtoa. Ei siis mikään laihduttajan unelma-annos, mutta kerran sitä vain eletään, omat ovat suonenseinämäni ja seksikin on vain suklaan korvike.

Tyytyväisenä nautin kaloripommiani ja katselen vastapäiseen pöytäni. Jotenkin siinä istuva mies ei sovi tänne. Hän on boheemi. Risuparta, sammaleenvihreät vakosamettihousut ja maiharit. Hän olisi kotonaan yliopistolla luennoimassa filosofiasta tai estetiikasta tai TKK:lla matematiikan peruskurssi L4:sta. Muut kahvilan asiakkaat ovat menestyviä, ns. JUB (Young, Urban, but Broke) -tyyppiä ja

kännykät pirisevät taukoamatta. Juovat kahvia tai Baileysia ja keskustelevat, mitä tekivät ja ketä näkivät lauantaan 'Kaivolla'.

Tunnelma on oikeastaan aika mukava. Puhelinten pirinä toisinaan häiritsee ja myös se, että ihmiset kalattavat niihin kovalla äänellä ("Moi!"... "Joo, mä olen Strindbergillä..."), mutta ehkei liiaksi. Kun ei katso ulos suomalaisen kevätsäähän, niin mieleeni tulee muutaman vuoden takainen Pariisin matka. Siellä tuli harrastettua paikallista kansallisuurheilua, kahviloissa istuskelua ja ihmisten tarkkailua. Tunnelma on jotenkin sama, kai sitä voisi kuvata kammottavalla sanalla 'mannermainen'. Sivistynyt ja miellyttävä, ei kuitenkaan liian hygieeninen.

Täällä muodissa

Bailey's
isot kengät
nutturakampaukset
kamelinkarvapäällystakit
korvakorut (vain naisilla)
paksut, mustat muovikehykset silmälasissa

Täysin out

cappuccino
hiljainen keskustelu
savuttomuus
farkut

22.4.1998 Yliopisto, Porthanian ruokala

Ruokatarjoilusysteemi on ihan yhtä epälooginen kuin vastaava Otaniemessä. Otan kevyen vaihtoehdon ja istahdan pöytään lähelle kahvilapäättyä.

Ensimmäisinä huomiona, naisia on paljon. Siis paljon enemmän kuin TKK:n vastaavissa syöttöloissä, mutta se lienee luonnollista. Jos tarkastelee Otaniemessä päälafkalla näkyviä naisia ja vertaa vaikkapa työpaikkani naisiin, huomattavin ero on se, ettei Polilla käytetä meikkiä. Poikkeuksia toki on, muttei kovin paljoa. Meikittömyys on merkillepantava ilmiö myös humanismin kehdoissa, mutta täällä taas naisten hiukset ovat keskimäärin lyhyempiä kuin teekkarityttöjen. Istahtaapa pari pöytää loitommaksi jopa kalju nainen, joka olisi Otonnelassa aivan erikoisen ihmeellinen yksilö.

Pukeutuminen on huoletonta, neulepuseroita ja

kauluspaitoja, joista on jätetty ylin nappi auki, on pilvin pimein. Eksoottisempaakin vaatetusta on, eräs tyttö on pukeutunut kokonaan batiikkivärjättyihin liehuviin vaatekappaleisiin. Yleisilme on nuori, kuten yliopistolla pitääkin. Jos vertaan Alvarin asiakkaisiin, täällä vaatteiden laatu on korkeampi, ei näy Seppälän ruutupaitoja, Vaatehuoneen farkkua tai 80-luvulla parhaat päivänsä nähneen heavy metal -pumpun harmaaksi kauhtuneita t-paitoja. Tyyllitaju on hienostuneempaa ja teiniskeittarilookia ei (onneksi) juuri harrasteta. Vaikka kolkko ympäristö yrittääkin parhaansa mukaan sabotoida vaikutelmaani, niin silti päällimmäisin mielikuvani on ns. akateeminen ilmapiiiri.

Täällä muodissa

villasukat
silmälasit
neulepuserot murretuissa väreissä
Vagabondit tai Camelit

Täysin out

ruutupaidat
taiteilijalook
metsänvihreät samettihousut
epämukavat jalkineet

23.4.1998 Niksula

Rohkaistuin viimein tännekin tulemaan niin, että muotikriitikon silmäni on aktivoituna. Rrrg. Asetun new-02-4.cs:n taakse ja tutkin. Teekkareita ja erityisesti tietoteekkareita usein mollataan tyyllitajutomiksi. Katsellessani ympärilleni en voi todeta muuta kuin että oikeassa ovat mollaajat suurimmasta osasta väkeä. Epäsiisteyttä ei sentään esiinny, teekkarit pitävät huolta hygieniastaan, mutta ne vaatteet... Äidin kanssa ollaan käyty ostoksilla. Collegepuseroja, alaspäin kapenevia perussinisiä farkkua ja kauhistuksen kauhistus, nahkapusakoita! Yläpästä pidetään jonkin verran huolta, löytyy vain muutama akuutti parturikäyntiä vaativa tapaus. Vastakkaisesta suunnasta eli jaloista sitten ei huolehdi, kengät ovat järjestään huonokuntoisia ja kaipaavat kiillotusta ja tietenkin tennissukat paistavat liian lyhyiden lahkeiden alta.

Jotten nyt ihan tuomionpäivän tuojaksi ryhdy

(ja jotta minua ei heiteltäisi kananmunilla kiltahuoneella), pitää sanoa että ei toivo ole ihan mennyttä. Yhden 02:n ääressä istuu tyylikkääseen khakinväriset housut/musta poolopaita -yhdistelmään sonnustautunut nuori mies ja eräällä toisella miekkosella on hyvin silitetty kauniin sininen kauluspaita, jonka valinnassa ei ole tehty sitä suomalaisille niin yleistä virhettä eli valittu liian kirkasta väriä. Hienoa! Jos joku vain selittäisi vielä prässien merkityksen suorissa housuissa...

Täällä muodissa

äidin ostamat vaatteet
rumat sukat
Anttilan unisex-neulepuserot
valkoiset lenkkarit

Täysin out

lyhyt tukka naisilla
innovatiivinen pukeutuminen
pikkutakit
hyvälaatuiset nahkakengät

Katja Kuusikumpu

Oheisluettavaa

<http://www.cosmomag.com/> – Cosmopolitan Online, ehdoton must-lehti joka naiselle. Kaikkea astrologiasta armoitettuun Cindyyn.

<http://www.hypermode.com/> – Webbilehti, joka listaa uusimmat trendit.

<http://www.mrblackwell.com/> – Amerikan maan suuri kriittinen muotiguru.

<http://gaultier.com/> – Jean-Paul Gaultier Fan Club.

<http://www.dlab.com/tyson/tommy/> – Tommy Hilfiger

<http://www.vogue.com/> – Vogue, need I say more?

alt.fashion – Keskustelua muodista newssimuodossa.

alt.sex.fetish.fashion – Keskustelua hieman toisenlaisesta muodista.

Muoti-imperialismia

Ajatellaanpa perusteekkaria, joka haluaa etääntyä mahdollisimman vähän Otaniemestä ja ostaa siksi vaatteensa Tapiolasta. Nyt kaikki colleget ovat likaisia ja äiti on edelleen pesukoneen kanssa keskisessä Suomessa. Joten putkikamelin selkään ja halki Otaniemen Tapiolaan ostoksille. Mutta ah ja voi, tarjolla ei ole kuin mitä kummallisempia rättejä, huppareita ja muuta hiphop-sälää. Kun oikea peruscollege löytyy, niin ilo on lyhytaikainen. Paita julistaa olevansa "Blend of America", "American Style", "All American" ynnä muita latteuksia.

No jos ei saada uutta paitaa, niin sitten farkut on hankittava, ettei tullut turhaan poistuttua Otaniemen auvoisasta rauhasta metelöivien nuorisjoukkojen peloteltavaksi. Farkkuosastolla sama meno jatkuu. Farkut eivät tosin huuda olevansa Jenkkilästä, tuosta maailman mahtavimmasta valtiosta, mutta kaikissa mainoksissa jaksetaan jauhaa lännen onnenmaasta. Mieli menee umpisolmuun ja jalat paniikkiin, pois on päästävä.

Amerikka muodissa

Amerikkalaisuus tunkee taas vaihteeksi läpi jokaisesta tuutista ja tuulettimesta, tunkeista puhumattakaan. On hip & cool näyttää amerikkalaiselta, sporttiselta ja puhtoiselta.

Tommy Hilfigerin takki julistaa amerikkalaisuuttaan väreillään.

Ja City-lehti, tuo urbaanin tiedonvaltaisa kymi, määritteli muodin numerossaan 7/98 kaikille sellaisille urbaaneille ihmisille, joilla ei ole tarvittavaa siviilirohkeutta päättää itse omasta maustaan. Joka toinen muodissa oleva ilmiö alkaa taikasanoina "Calvin Klein", "Tommy Hilfiger", "Ralph Lauren", "Los Angeles" tai "Hollywood". Jokainen asia on siis todella omaperäinen ja varmasti

suomalaiseen makuun - nyt ei sitten lasketa verkkarikansaa - sopiva.

Muotia ovat nyt sporttisuus ja kunnollisuus. Ihmisten tulee näyttää hyvinvoivilta ja kuntoansa hoitavilta. Tähän asti kaikki hyvin.

Perry Ellis asuu Amerikassa, ja sieltä on pitkä matka Vietnamiin...

Sitten napsahtaa, valitettavasti. Sporttisuus tarkoittaa käytännössä sitä, että laitetaan päälle vaikkapa huppari tai T-paita - ominaisuudet käsitelty jo aiemmissa kappaleissa -, jalkaan Niken verkkarit ja lenkkitosut ja päähän Niken lippis. Ennen vanhaan, ennen kuin minä olin nuori ja piti hiihtää..., mutta kuten olin sanomassa, ennen aikaan tuotemerkki vaatteessa tarkoitti sitä, että vaate oli ilmainen ja siitä maksettiin mainostamalla vaatteen lahjoittanutta firmaa. Tätä nykyä saa maksaa siitä, että voi laittaa päällensä jonkun kehitysmaita riistävän kansainvälisen konglomeraatin logon ja tuntea suurta yhteenkuuluvuuden tunnetta kaikkien muiden merkin kantajien kanssa. Hyi saatana!

Nuoriso, tuo Suomen nouseva toivo, kulkee kuin lammaskatras suurena laumana kauppamiesten vihjeiden mukaan kantaen kaikki vanhempiansa selkänahalla ansaitut rahat kauppaan tuoden vastineeksi vaatekappaleita, joiden logot menettävät merkityksensä vuodessa tai viimeistään kahdessa. Joka vuosi uusi asia on way cool, ja kaikkien tulee

Stars and Stripes, Tommy Hilfiger.

Pyykkikassiko? Ei vaan design-tuote, jolla voit julistaa kuuluvasi Tommy-kansaan. Tommy Hilfiger.

olla yhtä omaperäisesti erilaisia kuin muut näyttäen taasen täsmälleen samantalaiselta kuin muutkin. Toisaalta näin jatketaan peruskoulussa jo hyvälle alulle saatettua tasapäistämistä. Ettei kyseessä olisikin sosiaalidemokratien inha juoni kaikkien ihmisten päiden tasaamiseksi.

Epäsuomettumista

Suomalaiset ovat olleet kautta vuosikymmenten kallellaan länteen päin. Jos ei virallisesti, niin ainakin henkisesti. Ensin apinoitiin ruotsalaisia ja tätä nykyä amerikkalaisia. Milloinkahan koittaa se hetki, että Suomestakin ponnistaisi joku ihminen luomaan muotia eikä orjallisesti brodeeraisi kaikkiin tuotoksiinsa sini-valkopunaisia kirjaimia kertomaan, kuinka amerikkalainen tämä tuotos on?

Huvertavan asiasta tekee se, että Amerikassa puolestaan vannotaan eurooppalaisuuden nimiin. Kaikissa hienoissa ja suuressa osassa vähemmän hienoissakin vaatekaupoissa säteilee muutaman eurooppalaisen metropolin nimi näyteikkunassa tai sitten sama on kerrottu suorasukaisemmin: "European Fashion". Amerikassa eurooppalaiset puvut ovat käsité ja nähtävästi Suomessa amerikkalaiset urheilutamineet ovat vastaavanlainen käsite.

Menkääpä jonkin Euroopan metropoliin, vaikkapa Lontooseen tai Hampuriin tai jopa Tallinnaan, jota tosin ei voi metropoliksi kutsua hyvälläkään tahdolla, niin ei loista samalla lailla amerikkalaisuus kuin Suomessa. Mikä tekee tästä katajai-

sesta kansasta henkisesti niin pientä, että sekä vaatteet että aatteet tulee hakea valtamerten takaa?

Pokamarkkinat

Onneksi on olemassa joku muodin maailma, minne jenkit eivät ole saaneet sormiaan tungetuksi: silmälasikehykset. Amerikan pokamarkkinat eivät ole koskaan olleet muodin perään, siellä on vannottu läh-

innä suurten pilottimallisten lasien nimeen. Tällaiset olivat viimeksi muotia Suomessa viime vuosikymmenellä ja toivotavasti eivät koskaan

enää palaa. Vai miltä tuntuisi kantaa sentin paksuja linsejä, joiden koko vetää vertoja olohuoneen televisiolle?

Jos joskus Yhdysvalloista säädellään pokien ulkonäkö, olen saanut kaiken toivon heittää ja olen valmis muuttamaan vaikkapa luostariin tai erämaahan kauas pois nykymaailman hapatuksista.

Sukkia myöten täydellinen herrasmies, Ralph Lauren Polo Sport.

Janne Kalliola

Vannon Polo Sportin nimeen! Ralph Lauren.

Edestä ja takaa, Amerikka laadun takaa. Perry Ellis.

Trendikäs työnhakija

Näyttääkö ympärilläsi olevan vain hannu hania, jotka saavat upeita työtarjouksia aku ankan jäädessä syrjään potemaan itsesääliä. Miksi tuliterä italialainen, parin tuhannen markan puku ei teekään säväystä Contact Forum -messuilla. Mitä oikein näissä tilanteissa todella tapahtuu? Halusin ottaa selvää ja osallistuin huhtikuun alussa Rekrytointipalvelun Taitavan työnhaun kurssille.

Työmarkkinat ja yhteiskunta ovat muuttuneet, sanotaan. Puhutaan tietoyhteiskunnasta, jossa palvelut ja tuotteiden lisäarvo työllistävät. Viimeisen laman aikana työväestöä siirrettiin margariinitehtaalle, mutta tuottavuus on siitä huolimatta (vai siitä johtuen) kasvanut. Kiinteitä kustannuksia ei enää voitu vähentää toiminnan pienentymättä – piti keksiä vielä jotain uutta työn säilyttämiseksi. Suomalaiseen teknofriikkiin kansaan upposi helposti unelmat auvoisesta perjantai-illasta, jossa virtuaaliystävät pelaavat matopeliä kännykstä toiseen omilta sohviltaan.

Tietoyhteiskunnassa tärkeimmäksi tuotannon-tekijäksi kohoaa “älykäs ihminen”: ihmiset tekevät yrityksen. Mitä äly on ja miten sitä voisi kehittää? Korkeakoulujen koulutusmäärät ovat räjähtäneet, eikä diplomi-insinööri automaattisesti saa tutkinollaan mitään tiettyä johtajahommaa automaattisesti, sillä työhönotettaessa pyritään saamaan sopivin ihminen toimeen. Työvalmius kasvaa kokonaisvaltaisesti kaikesta tekemisestä niin opiskelussa kuin vapaa-ajan harrastuksissa. On ehkä väärin erottaa näitä toisistaan, koska työnantajat haluavat nyt kokonaisuuksia: osaavia ja sosiaalisia, älykkäitä työntekijöitä.

Työhönhakuprosessi

Työsopimuksessa työnhakija ja työnantaja tekevät yhteisen päätöksen, jonka onnistumisen edellytys on, että se on molemmille hyvä. Haastatteluilla ja testeillä pyritään siihen, että työnhakija tietää hakevansa oikeaan ja mielekkääseen toimeen ja että työnantaja tietää valitsevansa sopivimman kandidaatin.

Prosessi lähtee liikkeelle usein työpaikka-ilmoituksesta. Siinä työnantaja antaa kuvan yrityksestään ja houkuttelee hakijoita. Ilmoitus ei voi olla kattava, joten aktiivisen hakijan vastuulle

jää selvittää sen yksityiskohdat. “Onko tämä työ minulle? Ovatko nämä tehtävät sellaisia, joissa viihdyn?” Hakemus on ytimekäs sivun mittainen “käyntikortti”, jonka tarkoituksena on vastaavasti herättää työnantajan kiinnostus ja erottua persoonallisesti massasta. Kannattaa asettautua yrityksen näkökulmaan ja miettiä miten erottuminen kannattaa tehdä – kopiokone syö tehokkaasti särmikkyuden. CV:ssä kannattaa käyttää teekkarijärkeä ja listata haettavan toimen kannalta relevantit kokemukset, jotka ilmenevät ilmoituksesta. Tarkkaavaisuus kuuluu hyveisiin ja osoittaa, että työnantajapuolta kunnioitetaan; siisteys ja luettavuus taas helpottavat lukijan työtä.

Papereiden perusteella valitaan osa hakijoista haastatteluihin. Ne eivät ole (niiden ei pitäisi olla) kallonkutistustapahtumia vaan vuorovaikutteisia keskusteluja, joissa pyritään selvittämään sopivatko yrityksen ja hakijan palat yhteen. Osa yrityksistä tilaa palveluja työhönottoon erikoistuneilta konsulttiyrityksiltä. Konsultit eivät tee päätöksiä vaan esittelevät ja suosittelevat hakijoita toimeksi-antajalleen. He myös valvovat työnhakijan etuja ja puuttuvat tarvittaessa haastattelun kulkuun. Esimerkiksi kysymyksiin lapsen hankkimisesta ei tarvitse vastata eikä se saa vaikuttaa päätökseen. Testien ja haastattelujen jälkeen hakijalla on oikeus saada suullinen palaute keskustelusta.

Konsultit tekevät tarvittaessa persoonallisuustestejä, joilla pyritään ylimalkaisesti kartoittamaan hakijan sen hetkistä persoonallisuuden kuvaa. Tämä persoonallisuusinventario on vain yksi konsultin työväline, jolla voidaan kerätä suuntaa-antavia oletuksia varsinaista haastattelua varten. Testejä ei kannata jännittää eikä niissä kannata valehdella. Samoin persoonallisuuteen kuulumattomat jipot tai pukeutuminen paljastuvat jossain vaiheessa – työnantaja etsii tiettyyn toimeen sopivinta. Lopputuloksena itselleen valehtelemisesta voi olla työ, johon koskaan ei olisi oikeasti halunnut.

Firman osalta huonosti hoidettu työhönhakuprosessi tai salamyhkäisyys pitäisi laittaa hakijan

hälytyskellot soimaan ja kysymään, onko tämä firma todellakin se, mihin haluaa. Kyseessä on yhteinen päätös, jonka onnistumisen edellytys on, että se on molemmille hyvä. Ensisijassa väärä valinta menee hakijan piikkiin mustana aukkona työhistoriassa.

Itsetuntemus

Itsensä tunteminen ei ole huono asia. Se ei ole myöskään triviaalia. Mutta se on palkitsevaa ja iloista. Itsetuntemus, Minä ja tämä hetki, on oleellinen lähtökohhta tulevaisuutta suunniteltaessa. Kurssilla en osannut vastata, mitä haluan tehdä viiden vuoden päästä, saati sitten puolen vuoden päästä. Monelta muultakin hyvin koulutetulta ihmiseltä puuttuu päämäärätietoisuus ja sitä kautta motivaatio pitkäjänteisiin tehtäviin. Päämääriä on kuitenkin helppo löytää; ne ovat olemassa, mutta me emme vain aina näe niitä. Mahdollisuutensa tunteva ihminen on aktiivinen. Usein hän on se onnekas hannu hanhi, koska hän alitajuisesti suuntaa itseään kohti uusia mahdollisuuksia ja ympäristökin näkee sen.

Kirjallisuus ja maksulliset kurssit pursuavat erilaisia työkaluja itsensä tutkiskeluun. Yhteinen piirre kaikissa on, että kukaan muu ei voi tehdä sitä puolestasi, enintään siinä voidaan auttaa. Kokemuksia kannattaa jakaa, sillä vastaus polttavaan ongelmaan voi löytyä hyvinkin läheltä. Tunnista omat vahvuudet ja kehitä niitä edelleen terävämmiksi; älä valita heikkouksillesi vaan poista ne rauhassa yksi kerrallaan. Silti täydellistä ihmistä ei ole olemassa, eikä sellaista kaivata – riittää kun olet oma itsesi.

Suuri oivallukseni oli, kun tajusin muuttuvani jatkuvasti. Oppimista tapahtuu kaikkialla: luennoilla, laskareissa, kiltahuoneella, saunan lauteilla, sängyssä, haastattelussa. Oppimisen tulokset eivät ole nähtävillä suoraan. Ne on puristettava irti. Intohimot ovat tavattoman tärkeitä: "...teen tätä siksi, että opin..."

Apua omaan työhakuun

Tietotekniikan alalla tuskin joutuu pelkäämään työttömyyttä aikoihin, mutta sopivan työn löytäminen voi olla työn ja tuskan takana. Joskus

Teknillinen korkeakoulu
REKRYTOINTIPALVELUT

idea oikeasta ja mieleisestä työstä muotoutuu kesä- tai osa-aikatöiden pohjalta, joskus taas virta vie toimesta toiseen. Virran ohjaamiseen on olemassa esimiehen kanssa käytäviä kehityskeskusteluja - huomenna menenkin pääaineen professorin kanssa juttelemaan, mitä hän miettii suunnitelmistani ja kehitysideoistani.

Onnistunutta hakua varten tulee ymmärtää yrityksen tausta ja tavoitteet. Tietoa voi saada julkisista katsauksista, Internetistä, haastatteluista tai vaikka excursioilta. Työpaikoista saa tietoa pitämällä silmät ja korvat auki ja kysymällä jo töissä olevilta kavereilta kokemuksia yrityksestä. Ensimmäinen kesätyöpaikka ei välttämättä ole paras vaikka sellainen kuva on mieleen iskostunut.

Opintoneuvolan harjoitteluneuvojalla (<http://www.but.fi/u/tbarjo/>) on tietoa alan työpaikoista niin opiskelijoille kuin valmistuville. Rekrytointipalvelussa työtä tekee muun muassa uraneuvoja, joka voi auttaa sinua itsetuntemuksen selvittämisessä. Kyseiseltä kurssilta saa erinomaista apua CV:n ja hakemuksen tekemiseen ja niissä olevien puutteiden huomaamiseen. Anna läheisen mutta kriittisen ihmisen kertoa piilevät luonteen- ja käytöspiirteesi.

Ole aktiivinen ja intohimoinen – ole trendikäs flanellipaidassasi tai puvussasi.

Jukka Parviainen

Oheislueettavaa

<http://www.but.fi/Yksikot/Rekrytointi/> – TKK:n rekrytointipalvelut, palvelua, tietoa, kursseja, tilaisuuksia yms. työnhakuun liittyvää.

<http://www.duuni.net/> – Työnhakijoiden ja -antajien ikioma foorumi, jossa voi päteä tarpeen mukaan.

Wittgenstein

Filosofiasta tietäminen ja puhuminen on opiskelijapiirien iki-trendi. Varsinkin humanisteihin suunnattu kontaktimuodostus hankaloituu filosofisen keskusteluvalmiuden puuttuessa. Alkorytmi tarjoaa nyt helpotusta elämään tietokiltalaisille ja muille uskollisille ja uskottomillekin lukijoidemme: Wittgenstein pähkinänkuoressa.

Filosofin valinta oli mutkaton; Ludwig Wittgenstein on ainoa pinta-filosofi, jonka läpimurtoteoksessa on sigmamerkkien viemä pinta-ala vertailukelpoinen Kivelän Reaalimuuttujan analyysin vastaavaan lukemaan. Täten ne meistä, jotka jotain Kivelästä ymmärsivät, saavat tiputettua urheimmankin humanistin keskustelun kärryiltä ja vaihdettua siten puheenaihetta ajoissa. Lopuille jää vaihtoehdoksi matematiikan yleisestä vaikeaselkoisuudesta mariseminen, johon pöytäseurueen valkkaria siemailevat vaaleatukkaiset voivat täysin rinnoin yhtyä. Keskitien kulkijat voivat valita, haluavatko he herättää kunnioitusta vai myötätuntoa kuulijoissaan.

Nuori Wittgenstein

Ludwig Josef Johann Wittgenstein syntyi vuonna 1889 (Napoleonin sotien jälkeen, ennen ensimmäistä maailmansotaa) Itävallassa. Perheoloista kertonee jotain se pikkutieto, että kolme hänen neljästä veljestään teki itsemurhan.

Wittgenstein kävi yläastetta vastaavan koulunsa Linz-nimisessä kaupungissa, koulutoverinaan Adolf Hitler. Lukioikäisenä hän siirtyi Berliinin Technische Hochschuleen, josta myöhemmin valmistui diplomi-insinööriksi (yhtymäkohdat omaan elämään kuulostavat hyvältä syvällisemmässä keskustelussa). Opiskelu jatkui hänen muuttaessaan Englantiin; filosofiasta tuli hänen suurin mielenkiintonsa Bertrand Russellin myötävaikutuksesta (Russell on niinikään merkittävä filosofi; mikäli puhe kääntyy Russelliin, syöksy lähimmälle pystypäätteelle - kapakassa kannettava ja kännykkä lienevät paikallaan vessaan piilotettuina – ja turvaudu osoitteeseen <http://www.arts.ubc.ca/philos/SUPrus.htm>).

Tractatus

Ensimmäisessä maailmansodassa Ludwig-polo koki tarvetta olla kunnon ihminen, ja seuraksena tästä palavasta halusta hän liittyi vapaaehtoisena Itävallan armeijaan, ansaiten sotilasuransa aikana useita urhoollisuusmitaleja. Tuona aikana hän kirjoitti tunnetuimman teoksensa *Tractatus Logico-Philosophicus*,

jonka julkaisu tuotti vaikeuksia kustantajien vastentahtoisuuden vuoksi (tämä on siis se sigmakirja).

Teos on lyhykäinen, noin 70-sivuinen. Sen teksti on jaoteltu kuin muistion, numeroiden kohtia yksi kerrallaan. Pääkohtia on seitsemän; ensimmäiseksi Wittgenstein toteaa, että maailma on kaikki. Tätä perustellaan läpi ensimmäisen pykälän, askel askeleelta. Läpi käydään faktatiedon käsite, totuuksien täytyminen tai toteutumatta jääminen, asiantilan esittäminen kielellisin keinoin... Kaikki logiikkaan pohjautuen. Minän olemassaolosta voi mainiosti puhua Tractatuksen varjossa, kuten myös onnellisuudesta (mikä ei Wittgensteinin mukaan ole millään muotoa psykologian hoidettavissa). Näissä puheenaiheissa MuTu-tieto on useimmiten aivan riittävää, kunhan vaan eivät kielenkannat pääse kangistumaan. Kuolemattomin Tractatuksen väittäjä on seitsemäs pykälä, loppulause, jonka mukaan niistä asioista joista emme varsinaisesti pysty puhumaan, täytyy osata vaieta. Tästä riittää yllättävän paljon jutun juonta, mikäli osaatte alkaa vääntää kättä siitä mihin raja tulisi vetää.

Myöhemmät vaiheet

Filosofimme elämästä mainittakoon vielä, että isänsä tekemien sijoitusten vuoksi Wittgensteinista tuli sodan jälkeen yksi Itävallan rikkaimmista miehistä, mutta hän luopui kaikesta varallisuudesta halutessaan tienata elantonsa itse, peruskoulun opettajana. Tässä ammatissa hän kuitenkin herätti pahennusta kiskomalla tyttöstä tukasta kun tämä ei ymmärtänyt algebraa. Koulutarkastajat arvostivat hänen kykyään opettajana, mutta kyläläiset eivät miehen metodeja sietäneet, joten hänen lopettamis päätöksensä vuonna 1926 ilahdutti heitä suuresti.

Parin vuoden sisällä hän rakastui Marguerite-nimiseen neitokaiseen, jonka hermot eivät kestäneet

meditointia ja rukoilua, mikä kariutti Ludwigin aviohaaveet. Tämä suru kuitenkin sai väistyä kun Wittgenstein keksi Tractatuksestaan ratkaisevan laatuista ajatusvirheitä. Kuitenkin hän palasi Englantiin, Cambridgeen, hyväksyttämään Tractatuksen väitöskirjaksen.

Hän päätyi opettamaan Trinity Collegeen, jossa hän rakastui jälleen. Tällä kertaa nuoreen matematiikan opiskelijaan; nuorukainen kuoli polioon vuonna 1941, mutta Ludwig ehti vielä uuteen ihmissuhteeseen: vuonna 1946 hän rakastui itseään lähes 40 vuotta nuorempaan Ben Richardsiin. Tämä suhde kesti Wittgensteinin omaan kuolemaan vuonna 1951.

Toisen maailmansodan aikana Wittgenstein koki sietämättömäksi opettaa filosofiaa; hyödyllisyytensä varmistamiseksi hän työskenteli sairaalaan ovimiehenä ja teknikkona. Sodan jälkeen hän erosi lopullisesti professorin virastaan, koska hän halusi kirjoittaa rauhassa. Irlannissa asuen hän tahtoaan toteutti kunnes sairastui vakavasti ja palasi Englantiin. Siellä hänelle diagnosoitiin eturauhassyöpä. Elämänsä viimeiset kaksi vuotta hän asui sukulaisien ja tuttavien luona, sekä Wienissä, että Oxfordissa ja Cambridgeissä, työskennellen filosofian parissa viimeiseen hengenvetoon.

Muut kirjat

Tractatuksen lisäksi hänen töistään on ehdottomasti muistettava mainita Filosofisia huomautuksia – tyyliltään kuten Tractatus, vain sigmat kumppaneineen ovat poissa. Kuvioden hahmotamisesta, ajatusten ilmaisemisen vaikeudesta sekä kielen ja realimaailman yhteydestä voi huoletta jorista tämän teoksen puitteissa. Toinen keskusteluhitti törkeän rattijuopumuksen promillemäärän rikkoutuessa on Huomautuksia väreistä -teos: osaamme kaikki kuvitella läpinäkyvän punaisen – kuten aurinkolaseissa, kirkas kuva ja selkeät ääriiviivat. Samoin vihreän, keltaisen, violetin, ruskean. Mutta miksemme valkoista? (Tämän analysointi saa uutta pontta, kun hakee baaritiskiltä eri sävyisiä liköörejä kirkkaissa laseissa sekä vertailukohteeksi vaikkapa valkovenäläisen.)

Täyskaatoa yrittäville löytyy toki vielä lisäkeinoja. Ensiarvoisen tärkeää salaisen asean käyttöön-otossa on varmistaa, ettei keskustelukumppani mis-

sään nimessä puhu parempaa saksaa kuin pyrkyri itse; otamme siis käyttöön alkuperäiskieliset sitaatit (joita käyttäessään kannattaa muistaa mainita, että käännetyistä tekstistä puuttuu väistävä 'se jokin', mestarin karma on väljähtänyt suomennoksessa). Ohessa pari lyhyttä, mutta niin syvällistä lainausta Tractatuksesta harjoituskappaleiksi; jatkossa jokin alkuteos kirjahyllyssä toiminee tehokkaimmin.

"Nicht wie die Welt ist, ist das Mystische, sondern daß sie ist."

"Die Grenzen der Sprache sind die Grenzen der Welt."

Kas siinä. Nyt pääsette ainakin keskustelussa alkuun. Muistakaa vain vaihtaa puheenaihetta ennenkuin jääte kiinni; tärkeintä on vahtia ettei keskustelu karkaa johonkuhun toiseen, vielä tuntemattomaan suuruuteen. Kierkegaard ja Sartre ovat pahoja ansoja, joita on vältettävä vaikka loppukädessä Pasi Kuikan varjolla.

Todellista baaritiskiuskottavuutta kaipaavalle trendifilosofille Alkorytmi lämpimästi suosittelee filosofian pikakurssia Esa Saarisen kynästä: Filosofia (WSOY, 1994). Hassusti taitettu (ts. hermot menee), 239 sivua perusfilosofiaa, kautta historian - kaikki syvällisyys karsittuna. Bonuksena sanasto - varsin hyödyllinen, ellet tältä istumalta tiedä mitä ovat anamnesis, cogito, dikotomia ja premissi, syllogismista puhumattakaan.

Menetelmää käytännössä humanistityttöihin testaavia pyydetään ilmoittautumaan toimituskunnalle sähköpostitse pientä a posteriori -analyysia varten. Mahdolliset tutkimustulokset on mahdollista julkaista anonymisti. Alkorytmi kiistää vastuun taloudellisesta tai fyysisestä vahingosta menetelmää kokeiltaessa.

Lähdeteoksena tiivistelmälle toimi insinöörille sopiva sarjakuvatyyppinen filosofiapläjäys Heaton, John & Groves, Judy: Wittgenstein for Beginners, Icon Books 1994.

Satu Virtanen

Oheislueettavaa

<http://www.arrowweb.com/philo/Pers/WittPers.htm> – Ehdoton linkkisivu syvempien tutkimusten alkulähteeksi.

Partavesitesti

Jokainen itseään kunnioittava mies sipaisee leukaansa parranajon jälkeen partavettä pitääkseen kehonsa omat tuoksut piilossa. Tämä koskee myös tikkiläisiä, joten partavesitesti lienee paikallaan, vrt. Niksula.

Alkorytmi päätti tutustua muutamaaan partaveteen, valikoiman vaihdella 300 markan design-tuotteesta 40 markan alehallitavaraan. Tulokset osittain yllättivät.

Testi tehtiin kolmelle joukkueelle, Satu + Katja, Atte + Tuomas, Juha + Matti. Naisten joukkue kirjoitti eniten luonnehdintoja, kuuluuhan naisen luonteeseen miehen arvostelu sisäänrakennettuna. Miespuoliset tyytyivät antamaan lyhyempiä kommentteja.

Jokaisesta tuoksusta on kirjattu ylös nimi, myyntikoko ja hinta sekä ostopaikka. Ensimmäisenä on naisjoukkueen kommentit ja sitten miesten kommentit. Lopuksi joukkuiden antamat nuolet nollasta viiteen.

Axe Africa

100 ml 39,90 mk (Sokos)

Ihmistyyppinä sporttinen perusotus; molemmat joukkueen jäsenet löysivät voimakkaana assosiaationa deodorantin – puhtaan olinen tuoksu. Tuskin kovin kallis, hyvin tavallisen olinen – perustuoksu.

Tuo: Alle 30-kymppisen "menevän" miehen tuoksu, voimaa uhkuva

Atte: pikainen, riuska

Juha: makea, (haju)pyyhekumit, esanssinen

3m: mausteita

Barracuda No 1

100 ml 39,90 mk (Sokos), 29,90 (Tarjoustalo)

Body Shopin tuoksusaippuat naisille; sama tyyli. Puhdas tunne tulee tästäkin, naisellisempi kuin edelliset. Pieniä haivahduksia desinfioidista lattianpesuaineista, mutta kokonaisuutena paljon pehmeämpi. Ei synny kovin maskuliinista vaikutelmaa - kuin mies olisi käyttänyt tyttöystävänsä saippuaa... Miehen tuoksuna epäilyksiä herättävä.

Tuo: neutraali, saippuamainen tuoksu, halvan olinen, ehkä peruskäyttöön

Atte: alemakasiinin yleispuhdistusaine

Juha: piparminttu, Stimorol-purukumi

3m: se Fairy

Björn Borg - Mens Line

Ei löydetty pikaisella etsinnällä

Ulkoilmatuoksu. Vaikuttaa haihtuvan nopeasti. Tyyppillinen, kirpeäkö. Ei mitenkään mainittavan vaikuttava. Joulukuusen tuoksu, vain prameus puuttuu. Hyvin perustyyppinen, ei hätkähdytä suuntaan jos toiseenkaan. Heteromiehen tuoksu.

Tuo: Vanhemmanpuoleinen herrasmies

Atte: Vihreä Mennen, 70-luku

Juha: kuusenhavut, tai männyn

3m: vahva makea

Calvin Klein - Be

100 ml EdT 183 mk (Silja)

Ei kantaaottava, vaan ihan 'tavallinen', miellyttävä tuoksu. Ei halvan olinen. Parikymppisen ihmisen arkituoksu. Kiva. Monikäyttöinen.

Tuo: yrttimäinen aavistuksen metsäinen, arkea piristävä vaihtoehto päiväkäyttöön

Atte: jouluinen, yrttimäinen, ehkä misteli

Juha: viinimäinen, terävä, alta makea tuoksu

3m: jotain terävyyttä

J+ 3: kolmevitonen myyntiedustaja

Diesel - Plus Plus Masculine

75 ml 198 mk (Sokos)

Voimakkaasti hedelmäinen. Unisex-tuoksu. Papaija ja mangomehu. Pysyy kiltisti taustalla, pisteliäs sitruunan ja desinfioidin lemu onneksi poissa. Mukava tuoksu; rauhallisen nykymiehen tuoksu. Tyylytietoisille. Enemmän hajuvesityylinen kuin muut, ei yliammuttua puhtauden tai raikkauden yrittystä.

Tuo: VikingLinellä bailaava diskoilija

Atte: makea miltei vanilja

Juha: hedelmäinen

3m: mansikkaa

J+3: hedelmäkotail; hiukan naismainen, 18-kesäinen, eka partavesi äiskältä

Gillette After Shave Gel

100 ml 28,50 (Stockmann)

Halpa saippua. Partavaahdon haju. Anttila-tason luokkaa, ja tarjoustavaraakin vielä. Partavettä käyttämättömän ihmisen tuoksu. Partavaahdon mukana saatu pullo ruutupaita- ja farkkulinjan nuorelle miehelle.

Tuo: keskivertoa makeampi perustuoksu, aavistuksen saippuainen

Atte: raikas perusaftershave-geeli, hieman makea, iltalomille, siniharmaa pakkaus

Juha: voimakas saippua

3m: hajustettu partavaahto

Hugo Boss – Elements Aqua

50 ml 210 mk (Stockmann)

Kesäinen, kukkaisia, mansikkakakkuvaiikutelma. Kesäjuhla, myös vapaa-aikana. Hedelmäinen ja raikas, assosioitavissa myös miehen tuoksuksi; modernin oloinen (ei machoilte). Ei mikään stereotyyppi-tuoksu. Sopii ellet halua tehdä state-

mentia ensituoksahduksella.

Tuo: Merellinen, menevälle miehelle

Atte: raikas, sporttinen, sinivihreä pakkaus

Juha: sitruunaa

3m: mieto ja makea

Hugo Boss – Hugo Boss No 1

50 ml 210 mk (Sokos)

Yksi monista pesuainetuoksuista. Sitruunaa ja saippuamaisuus nousevat voimakkaasti. Tuntuu kuin olisi yritetty aikaansaada mausteisuutta, mutta päädytty

vahingossa tiskiaineeseen. Keskihintainen hyllytuote? Pohjalla jopa jotain tuoksuksi kutsuttavaa, mutta pesuainemaisuus haittaa pahasti.

Tuo: Havu(kuusi)metsien mies, vapaa muttei villi

Atte: Sirkesalo. siis Jani äsken

Juha: vahamainen

3m: mausteinen, ei kovin tuore

Lumene Men – N.W. Wind

100 ml 77 mk (Sokos)

Vaikea löytää tuoksua (2 kertaa "eihän tää tuoksu miltään" -kommentti generoitu). Kakunkoristetuoksu, limettimäinen. Oletettavasti designerkamaa, sillä pistävä ja halvan oloinen pesuainemaisuus puuttuvat. Mutta niin kyllä puuttuvat monet toivotutkin hajuelementit. Tässä voisi kylpeä ennenkuin tuoksua voisi havaita; varovaisen miehen valinta.

Tuo: Keski-ikäinen DI, ei räikeä, vaatimaton

Atte: Haihtuva huomaamaton

Juha: kirjolohi

3m: vahva lime (ei Fairy)

Lumene Men – S.W. Wind

Ei löydetty pikaiselle etsinnällä, kalliimpi kuin N.W.Wind Perusmiehen tuoksu; stereotyyppinen, mutta miehekäs. Samaa liigaa jota vaimot ostavat jouluna äijilleen, saa varmaan tätä myös dödönä ja muina vastaavina hygieniatuotteina. Ei mikään designer-tuoksu. Tuskin kalleimmasta päästä. Konservatiivinen vaikutelma.

Tuo: nykyaikaisempi perustuoksu arkikäyttöön

Atte: viimeaikoina lanseerattu, uusi tuoksu, päiväkäyttöön

Juha: viisikymppinen tyyppi

3m: ?

Mennen

100 ml 19,90 (Citymarket), 16,90 (Tarjoustalo)

Suunnittelija/muotitalotuoksu. Neutraalin oloinen peruspohja, lisänä miellyttävä mausteinen tuoksu. Tällaista miestä haistelisin, mieluiten karvaisena (italialaistyyppi, ei päätyisi pullias-suomalaiselle liiallisen eksotiikan pelosta). Iltamenoon, naisten-

miestuoksu... Hintavampi ja hienostuneempi. Pehmeähkö, ei iske pahasti.

Tuo: makea, raikas, viettelevä, kypsemmän miehen juhkakäyttöön

Atte: makeahko, mutta raikas, ovela iltakäry, viileähkö

Juha: naismainen

3m: pehmempi, makeampi

J+3: pari, kolmekymppinen ei erityisen urheilullinen

Paco Rabanne - XS

100 ml 162mk (Silja)

Erikoinen. Raikas, ei pistävä. Voisi olla designer-tuote. Ulkoilmatuoksu - sopii monelle ihmisyyille, olematta kuolettavan tavallinen. Havu-puinen tuoksahtus; ei liikaa yritystä maskuliinisuudesta, mutta

miehisyys kuitenkin havaittavissa.

Tuo: raikas kurkkusalaattimainen tuoksu, halvemmanoloinen vaihtoehto hivenen juhlavampaan käyttöön

Atte: metsäinen vihannes, huokea iltatuote

Juha: menttoli?, kurkku, saippuainen

3m: tuoksulla ohut ja nenään nouseva keskivaihe

Yves Saint Laurent - Kouros

100 ml 225 mk (Stockmann)

Pesuaineen omainen (WC-Ankka -assosiaatio), pistävä, emäksinen vaikutelma. Ei miellyttävä... Toivotavasti halpa. Muisuttua tavoitteiltaan sitruunafairyä ilmiömäisesti.

Tuo: tuttu ja turvallinen perustuoksu, katajainen

Atte: perinteinen valinta, perusvarma, myös vihreän Mennenin tyylinen, hieman itämaisen suitsukkeen tuoksuinen

Juha: öljyty puu (jalopuu), mahonki?

3m: rantsun pukuhuone, saippua

Ryhmiä pyydettiin lisäksi valitsemaan kolme mielestään parasta tuoksua. Katja ja Satu valitsivat Mennenin parhaaksi ja jaetulle toiselle sijalle kipusivat Diesel ja Paco Rabanne. Aten ja Tuomaksen voittaja oli samoin Mennen, Bossin Elementsin ja Axe African jakaessa toisen sijan. Juhan ja Matin valinta oli CK Be, toisena Boss Elements ja jaetulle kolmannelle tilalle pääsivät Björn Borg ja YSL Kouros.

Testin voittajaksi siis selviytyi Mennen, toiseksi tuli Hugo Boss Elements Aqua ja kolmanneksi Calvin Klein Be. Jos lasketaan kolmioita, niin CK Be kerää potin yhdellätoista pisteellä, toiseksi tulevat Diesel, Boss Elements ja Mennen. Tulosten erilaisuutta selittänee se, että Diesel ja CK koettiin taustalla oleviksi, jotenkin tavallisiksi tuoksuiksi, joita ei huomaa, ellei erikseen keskity haistelemaan. Molemmat siis varmoja valintoja, mutta eivät välttämättä kerro persoonallisuudesta.

Yllättävää testissä oli yleensä parjattujen halpojen tuoksujen menestys ja designer-tuoksujen rypeminen. Ehkäpä halpoja partavesiä tupataan läiskimään liikaa naamalle, jolloin hajukin muisuttua enemmänkin minkkitarhaa kuin puhdasta kuontaloa. Osa designer-tuoksuista on ehkä suunnattu eteläisimmille markkinoille, joissa miehen tulee julistaa olevansa todellinen mies myös tuoksullaan.

Miesten ja naisten mielipiteissä ei ollut erityisen suurta eroa, mitä nyt ainoastaan Paco Rabanne XS jakoi mielipiteet. Valitettavasti tässä testissä ei löytynyt juuri sitä partavettä, jolla yksinäinen tietoteekkari voisi hurmata elämänsä naisen kaupungin yöstä.

Kannattaa kuitenkin kierrellä tavaratalojen tuoksuosastoja, koska joskus voi se oma tuoksu löytyä. Pienenä vinkkinä näin lopuksi kerrottakoon, että kun yhteen tuoksuun tykästy, niin kannattaa ostaa deodorantti ja saippua samasta sarjasta, niin tuoksut eivät ala riitelemään keskenään.

**Testaajat &
Janne Kalliola**

Lapsuuden riemua...

Eri esittäjiä: Iso mies ja keijukainen, Love Records (LRLP-27), 1970

“Oli kerran iso mies, joka kulki suurilla askelilla, ja hänen vieressään kulki keijukainen pienillä askelilla.”

Olenko koskaan sitten kymmenvuotissyntymäpäiväni tuntenut lapsuuden riemua yhtä aitona kuin löytäessäni “uudelleen” tämän rahisevan, naksuvan ja paukkuvan, 28 vuotta sitten julkaistun lastenlaululevyn? Mikä tunne onkaan, kun ne monet päässäni toisistaan eksyneinä harhailevat lapsuuden muistot, kuvat valtavasta betonilähiöstä, päiväkodista ja lihavaa mäyräkoiraansa taluttavasta puliukosta aktivoituvat, kuin terroristien pommi vastaanottaessaan mieluisensa radiosignaalin!

Love Records yli vuosikymmenen kestäneen historiansa aikana julkaisi hyvin monenlaista musiikkia. Vanhojen vinyylien joukosta löytyy todellisia helmiä eikä tämäkään levy ole poikkeus.

“Olipa kerran susi ja olipa kerran kettu ja ne söivät toinen toisensa.

Ja siitä tuli ja siitä tuli ja siitä tulitulitulituli ketsu.

Sitten se ketsu söi itse itsensä ja siksi ei enään ole ketsuja.”

Iso mies ja keijukainen -levyllä yhdistyy sanoitusten paikoittainen uskomaton naivius sekä niiden ja sävellyksen sanoinkuvaamaton nerokkuus. Viime aikoina on huomattu, että lapsia eivät perinteiset lastenlaulut kiinnosta. Fröbelin palikoille ja Smurffeille oli näkyvä markkinarako. Olisiko kuitenkin niin, että nykyisistä lastenlauluista puuttuu sielu. Minulle Ti-Ti Nalle edustaa pitkälle vietyä lastenmusiikin degeneraatiota.

Spekulaatiot sikseen. Iso mies ja keijukainen on hemmetin hyvä levy mistä tahansa näkökulmasta katsottuna! Levyn a-puoli tarjoaa 6-vuotiaan Markku Romppasen kertoman lauluilla väritetyn jännittävän tarinan jättiläisen, keijukaisen ja Auringon matkasta. Ja kun Mauri Antero Numminen on matkassa mukana, ei huumoriltaan voida vältyä. Plätyn kääntöpuoli alkaa Pirjo Heikkisen erikoisella avant garde -tulokinnalla 3-

vuotiaan Kati Kirstinän runosta. Ehkäpä tämän raidan, tai koko levyn, hienoutta ei lapsi voikaan ymmärtää.

“Ja siel oli leipurimestareita, palokuntia, poliiseja, jotka ajo autoilla ja näytti vilkkua ja sit kaikkien keskellä ni preside nttitanssi hurjemmin rokkia vaikka se on kalju ni sen tukka ei voinu heilua.”

Oletko joskus kuullut laulut Ketsusta, Haitulasta, Lentävästä miehestä, Apinasta ja Gorillasta tai Valtavasta Jäniksestä? Kaikki klassikoita. Kaikki tällä samalla levyllä.

Paras ikinä kuultu lastenmusiikin triumfi huipentuu Pekka Jalkasen ja Kirsi Kunnaksen hiljentävään, äärettömän kauniiseen Päivi Latvalan esittämään tuutulauluun Siilin kuutamo. Kappale jättää kenet tahansa ihmisen, jolla on sydän, sanattomaksi. Kertosäkeen sanat kaikuvat päässä. “Kaislikossa kuu Siilin rakkain on, kaislikossa kuu Siilin rakkain on...”

Viime vuosina on 70-luvun lopulla konkurssiin menneen Love Recordsin parasta tarjontaa alettu julkaista cd-levyinä. Uudelleenjulkaisulistalle on päässyt myös Iso mies ja keijukainen. Mitä toista 28 vuotta vanhaa lastenlaululevyä valmistetaan ja myydään edelleen?

Myyntipuhe? Ei, vaan kertomus Elämästä ja elinvoimasta. Jos sitä ei tällä levyllä ole, niin ei sitten missään. Voi kuulostaa hullulta ja olla erikoista, että 20-vuotias tekniikan ylioppilas kuuntelee lastenmusiikkia, mutta yksikään ihminen ei ole minulle sanonut “hankipa jätkä elämä” sen jälkeen kun on kuullut tämän levyn. Niin, ja tätä levyä lukuunottamatta en ole erityisen kiinnostunut lastenmusiikista...

“Kuu kulkee kultaisena, punaisena, ruusun lailla huumaavana ja pienen karkelon se tanssii rannalla kaislikossa...”

Mikko Tuomela

Trenditesti

Oletko mielestäsi aina ajan hermolla trendeissä mukana, aikaasi ja trendejä edellä vaiko suorastaan auttamattomasti molemmista jäljessä? Alkorytmin lahjomaton, armoton ja puolueeton trenditesti paljastaa todellisen tilanteesi: oletko trendien suhteen varsinainen hai vai totaalisen toivoton tapaus.

Testi vaatii ankaraa keskittymistä ja riittävän vakavaa suhtautumista aiheeseen. Mutta mikäli et ole vielä omistanut elämäsi trendeille, on sinulla vielä tämän testin kautta mahdollisuus kokea valaistuminen ja aloittaa uusi, merkityksellisempi elämä.

1. Jos olisit nuori nainen, platform-kengät (ns. *spicegirlskengät*)

- a) olisivat jo siirtyneet kaapistasi UFF:n hyllylle
- b) olisivat hankintalistalla
- c) olisivat tälläkin hetkellä jalassasi

2. Jos tarvitsisit solmiota, valitsisit

- a) iloisen kukikkaan
- b) hilpeän sarjakuva-aiheisen
- c) vakavan yksivärisen

3. Jos olisit trendikäs pintakiittäjä, vaatekaappisi väriskaalaan kuuluisi

- a) punaista, purppuraa, rosaa ja lilaa
- b) ruskeaa, beigeä ja kermanvalkoista
- c) mustaa

4. Jos olisit trendikäs tietoteekkari, vaatekaappisi väriskaalaan kuuluisi

- a) punaista, purppuraa, rosaa ja lilaa
- b) ruskeaa, beigeä ja kermanvalkoista
- c) mustaa

5. Jos sinun olisi valittava viikon tyttö-/poikaystävä laajasta ehdokaslaumasta, trendikäs valinta olisi

- a) sporttinen, raittiin reipas ja kunnollinen
- b) sex and drugs and rock'n'roll -tyyppi
- c) levottomasti rahaa tahkoava nörtti

6. Jos olisit biipuva tai nouseva julkkis, boostaisit urasi

- a) esiintymällä Tuttu Juttu -showssa
- b) esiintymällä Playboysssa
- c) esiintymällä Järvenpään Kasinolla

7. Jos olisit suomalainen puolueen puheenjohtaja, kobottaisi poliittista kannatustasi

- a) esiintymällä Tuttu Juttu -showssa
- b) rikkomalla tyttäresi nuoremman naisen avioliiton, menemällä hänen kanssaan näyttävästi naimisiin ja saattamalla hänet mitä pikimmin raskaaksi
- c) muuttamalla Helsinkiin

Pisteytys

	a	b	c
1.	5	0	2
2.	0	2	5
3.	5	2	0
4.	0	2	5
5.	5	0	2
6.	0	5	2
7.	0	5	2

0-11 Okei, elämässäsi on siis tähän asti ollut jotain muuta sisältöä kuin seurata trendejä tai sitten sinulla on oma ainutlaatuinen tyyli, joka poikkeaa tällä hetkellä vallitsevista trendeistä. Mutta kun nyt tiedostat tilanteesi on sinulla mahdollisuus vielä korjata sitä oikeampaan suuntaan! Voit aloittaa lukemalla Citylehteä säännöllisesti sekä tutustumalla internetin moninaisiin trendisaitteihin. Näin luot hyvän pohjan uudelle, trendikkäämmälle elämällesi.

12-23 Olet jo oikeilla raiteilla trendien suhteen, et vain vielä ota niitä riittävän vakavasti. Sinun tulee omistautua syvemmin trendeille, seurata niiden jo-kaista lii-kahdusta, tutkia niiden todellista olemusta, yksinkertaisesti elää trendeistä, hengittää trendejä.

24-35 Todella trendikästä. Tiedät mikä on in ja tiedät mikä on out. Tiedät mikä puree nyt ja tiedät mikä puree huomenna. Vaikket sitten paljoa muuta tiedäkään, ei sillä ole mitään väliä, sillä sinä olet suorastaan itse trendikkyden ilmentymä! Onneksi olkoon.

Laura Snellman-Junna

Ihmiset tekevät joko tietämättään tai tietoisesti tyylivirheitä. Vaikka itselläsi olisikin vahva itsetunto ja pärjäisit omituisten vaatteitesi kanssa hyvin, niin kannattaa silti muistaa myös kanssaeläjiä ja pyrkiä edes hieman miellyttämään heitä. Teekkareita on parjattu siitä, että he eivät osaa pukeutua. Kieltämättä jutussa on perää ja siksi-pä tarjoamme lukijoillemme pika-apua oman pukeutumistyylin parantamiseksi

Tämä artikkeli on suunnattu lähinnä Tietokillan miespuoliselle osalle, koska a) miehiä on enemmän ja b) naisten pukeutumisessa ei ole voimassa samantlaisia tyylisääntöjä kuin miehillä. Pureudumme siis muutamaan havaittuun epäkohtaan ja annamme parannusehdotuksia ja -toiveita.

Puhtaus

Artikkelissa oletetaan, että vaatteet ovat ehjiä ja puhtaita. Mikäli näin ei ole, niin kannattaa risat vaatteet siirtää kotikäyttöön vaikkapa työvaatteiksi tai parsia mahdollisimman huomaamattomasti. Likaisiin vaatteisiin auttaa yleisen käsityksen mukaan peseminen. Mikäli pesukoneen käyttö aiheuttaa ongelmia, niin aina voi turvautua äitiin tai Linda-pesupalveluun. Pesukoneen käyttö ei sinänsä ole kovinkaan vaikeata, kunhan kysyy äidiltä muutaman perusniksin. Kaikkein kalleimmilla vaatteilla ei kuitenkaan oma pesu-uraa kannata aloittaa.

Toinen huomionarvoinen seikka on se, että yleensä ihmisen kannattaa omistaa jokaista vaatemallia useampi kappale, joiden kannattaa olla erilaisen näköisiä. Jos sinulla on vain yksi collegepaita tai kauluspaita, niin mene kauppaan ja osta lisää, mutta älä täsmälleen samanlaista. Ihmiset panevat yllättäen merkille, jos olet viikosta toiseen saman näköisessä paidassa, ja se ei todellakaan kannata. Ei vaikka pesisit paidan joka viikonloppu.

Vaikka naiset jostakin miehille käsittämättömästä syystä vaihtavat kaikki päällä olevat vaatteensa vähintäänkin joka päivä, yleensä useammin, miehille riittänee suurempi vaihtoväli. Kunhan vaatteista ei ole luettavissa viikon tai edes päivän ruokalistaa ja ne eivät huuda silitysraudan herkkää kosketusta, vaatteita voi pitää huoletta parikin päivää. Tämä tietysti riippuu siitä, että kuinka paljon hikoilee ja missä vaiheessa hiki alkaa haista. Alusvaatteita, t-paitoja ja sukkiä

kannattaa vaihtaa huomattavasti useammin kuin esimerkiksi housuja tai collegeja. Kauluspaitoihin pätee sellainen sääntö, että yhden päivän pidon jälkeen kaulus on yleensä riittävän likainen ja paita tulee vaihtaa. Mikäli samaa paitaa tulee pitää parikin päivää putkeen, kannattaa niska pestä kunnolla saippuan kanssa ennen pukeutumista.

Tyyliin kuuluu olennaisena osana myös tuoksu, jonka ei ole syytä olla hikinen. Eli partavettä kuontaloon, ohjeet toisaalla lehdessä, ja deodoranttia/antiperspiranttia kainaloon. Tuoksuissa ei tule tehdä ylilyöntejä, jollaisia tapaa yleensä Stockmannilla turkkeihin puettuina.

Vaatteet ja tyyli

Tikkiläisen miehen perusunivormuun kuuluvat farkut ja college. Eihän siinä sinänsä mitään, mutta kun farkut ovat melkein järjestään liian lyhyet. Miesten suorien housujen tulisi ylittää kengän kannan ylälaitaan. Farkut tosin voivat olla paksuutensa takia hieman lyhyemmät, mutta nilkan tulisi silti peittyä. Kuten tunnettua, nilkkahan on sangen sensuelli elin, joten se tulee suojata ihmisten ahneilta katseilta.

Housuja – varsinkin kalliimpia sellaisia – ostettaessa kannattaa varmistaa, että polvien kohdalla on sisäpuolella suojaus polvipussien muodostumisen estämiseksi. Mikäli näin ei ole, kannattaa opetella heti kättelyssä istuttaessa nostamaan hieman puntteja polven yläpuolelta, jottei pattipolvet muokkaisi housujen lahkeita itsensä näköisiksi.

Jo Lenita Airisto aikanaan puuttui tennissukkien käyttöön. Eikä syyttä. Sukkien tulisi olla joko

Helmasynnit numero 1 ja 2 : Liian lyhyet lahkeet ja vaaleat sukat

housujen tai kenkien väriset. Tennissukat puolestaan kuuluvat nimensä mukaisesti tenniskentille ja ylipäänsä urheiluun. Vaikka niitä saakin Seppälästä kolme paria kymppillä, niin tässä tulee helposti säästettyä väärässä paikassa.

Jos sukat eivät ole tennissukkia, ne ovat selkeästi liian lyhyet. Kun istutaan tai muuten vain lahkeet nousevat hieman ylös, niin helposti sukkiensa lahkeiden välistä vilahtaa kaistale paljasta ihoa. Ja se on huono homma se. Seuraavan kerran kun menette ostamaan sukkaa - äidin kanssa tai ilman - niin ostakaapa tarpeeksi pitkät ja kenkienne väriset sukat. Alkorytmi suosittaa polvisukkiensa ostoa, kannattaa tosin varmistaa sukkiensa pysyvyys ylhäällä vaikkapa yhden koeparin avulla. Kaikkien tyylittömyyksiensä äiti, ja miksei isäkin, on makkaralla oleva sukka. Silloin ei ole väliä sukan värillä saati pituudella.

Kengät

Suomalaisten helmasyntinä tuntuu olevan selkeästi myös hoitamattomat kengät. Jos ostetaan kunnolliset kengät, niin tuntuisi luonnolliselta, että niitä myös hoidettaisiin kunnolla. Hoitamattomuuden lisäksi kengät ovat myös likaisia ja pölyisiä. Keväällä sen tietysti ymmärtää, koska kaupunkien kadunhoito tuntuu heräilevän perinteikkään myöhään. Silti olisi syytä tarkistaa kenkien puhtoisuus kerran pari viikossa ja tarpeen mukaan ne tulisi plankata tai suihkuttaa hoitosuihkeella. Parantuneen ulkonäön lisäksi kenkien käyttöikä kasvaa.

Lenkkikengät ja farkut ovat helppo, mutta tyylitön ratkaisu. Vaikka tätä nykyä lenkkikengät ovat kohtalaisen hyvät jalalle, niin se ei riitä syyksi tekemään tällaista munausta. Mikäli ainoat kengät

Helmasynti numero 3: Hoitamattomat kengät

ovat lenkkarit, niin pikapikaa kenkäkauppaan ostamaan kunnolliset nahkaiset kävelykengät. Kannattaa sitten muistaa, että köyhän ei kannata ostaa halpaa – se on väärää säästämistä. Osta kerralla kunnolliset kengät, niin ne palvelevat useita vuosia eivätkä leviä ensimmäisen kesän aikana.

Purjehduskengät ovat jostain kumman syystä tulleet viime vuosina muotiin. Näiden käyttö lienee melkein yhtä paheksuttavaa kuin lenkkareidenkin. Ylipäänsä kannattaisi välttää liian pehmeiden nahkakkenkien ostamista, koska ne vievät jalan huonoon kuntoon.

Korut

Periaatteina koruissa kannattaa käyttää niukkuutta runsauden sijaan. Vanha kansa tietää, että miehellä on lupa olla vain yksi kivisormus ja sen paikka on vasemmassa nimettömässä. Jos sormuksia on useita, mies on selvästikin hintti. Pikkurillejä kannattaa välttää sormuksen paikkana, niillä on tai on ainakin ollut tietty merkitys, jonka selvittäminen jätetään harjoitustehtäväksi lukijalle. Muutenkin koruja kannattaa olla korkeintaan yksi per paikka, ei siis kahta kaulaketjua tai rannerengasta. Korvakorut muodostavat poikkeuksen, mutta niissäkin kohtuus lienee paikallaan.

Korujen ei tule loistaa kalleudellaan, koska se antaa nousukasmaisen vaikutelman. Paksut kultaketjut kuuluvat räppäreille ja parittajille. Todella rikas ostaa platinaa ja antaa sen mennä hopeasta. Koruissa kannattaa suosia muutenkin jalometalleja jo allergioiden vaaran vuoksi. Nikkeli-allergia haittaa elämää sangen paljon ja sitä ei kannata ehdoin tahdoin tavoitella halvoilla koruilla.

Korukivistä timantit ovat helpoin vaihtoehto, mutta tiettyä värikkyyttä kannattaa harkita, varsinkin naisten koruissa. Valkokulta tai punertava kulta antaa hieman eloisuutta koruihin.

Laatu

Jos et ole varma tyylistäsi, niin kannattaa muistaa, että laatu on aina muotia ja laihaa lompakkoa on mukavampi kantaa kuin ikävän painavaa. Rahaa kannattaa siis käyttää vaatteisiin kunnolla, niin ei tarvitse olemustaan hävetä.

Janne Kalliola